

Elementair schilderen: Breaking the Views

“Rekenen is koud denken, meten is de wereld vergeten” (Ludwig Wittgenstein)

Net als de wereld staat mijn werk op zijn kop. Het begon bij de uitbraak in Wuhan en er lijkt geen eind aan te komen. Hoe een werk wordt geconcipieerd en geconstrueerd is een lastige vraag. Sinds corona is het voor mij vooral de panische actualiteit en de mondiale nasleep. In mijn werk vóór de corona uitbraak verzamelde en werkte ik met het hergebruik van afvalmateriaal om dat naar ons tijdsbeeld te transformeren. Afgedankt materiaal zoals oude boekenkanten werd hergebruikt in nieuwe beelden. Daarmee gaf ik een teken af. Niet om mijn leven, laat staan Het Leven in beeld te brengen, maar vooral om in de materie zelf de wereld te laten spiegelen. Je ziet wat je ziet en niets meer. Het is beter om een glimp van een idee te laten oplichten dan alles te laten zien. Ik wil bij kijkers liever een ongrijpbare reactie uitlokken om ruimte te scheppen voor een andere blik op de wereld. In onze tijd die verzet is op onthulling, blijft materie even ongrijpbaar als het coronavirus.

Mijn schilderijen werken altijd anders uit dan ik dacht, maar ik ben nooit verrast. Schilderen betekent voor mij een tastbare omgang met een uniek gevoel van broosheid. Onder je handen ontstaat een wereld die door een moment van onoplettendheid ieder moment weer uiteen kan vallen. Deze breekbare benadering is af te lezen aan de gelaagdheid en cyclische opbouw van het werk. Een ‘double bind’ dus: je zelf in de materie verliezen, niet om er greep op te krijgen, maar om je omgang ermee te begrijpen. Je wordt pas authentiek als je je aan de materie overgeeft. Dit dubbelzinnig spel moet wel bloedserieus gespeeld worden om in die intieme interactie met materie creatieve krachten vrij te maken die ons anders laten kijken en ervaren. *Breaking the Views*: elementair schilderen om een glimp van nieuwe werelden op te vangen.

Dat is elementair schilderen volgens mij. Waarom heb ik voor roest en erosie gekozen? Voor ons lichaam is ijzer een onmisbaar element. IJzer bindt en vervoert zuurstof door onze bloedbanen. Zonder ijzer gaan we dood. De industrie moffelt ijzer weg onder een dikke laag menie om de verbinding van ijzer met zuurstof, dat wil zeggen ‘roest’ te voorkomen. Wat in ons lichaam voor leven staat, duidt de industriële wereld als verval. Die tweeslachtige ervaring probeer ik met mijn schilderijen op te roepen: hoe gaan we met (ons) verval om? De paniek rond de corona is slechts een voorbeeld. De mondiale problematiek van de klimaatcrisis wordt teruggebracht op een actieradius van anderhalve meter.